

nu, og de ting, vi ligesom vil prøve at sætte nogle regler op for, kører altså i en eller anden form. Der kan så være nogle ting, der skal strammes op; det er muligt, at der er det.

Men jeg må så forholde mig til forslaget, som det foreligger, og jeg vil sige, at den formulering, der er i § 5 - det er den med aldersbegrænsningshistorien - synes jeg er god. For det dér med at fastsætte en bestemt alder, som den socialdemokratiske ordfører var inde på - nu kan jeg ikke se, om hun er til stede i salen mere - synes jeg er meget uheldigt, for det kan jo bringe os i den situation, hvis man fastsætter f.eks. 40 år som grænsen, at nabofamilien, der er 45 år, og som kan få børn ad naturlig vej, kan få et barn.

Derfor synes jeg bedre om den bestemmelse, der står her. Oversat til nutidsdansk læser jeg det sådan, at det er, når kvinden er ude over overgangsalderen. Sådan kalder vi det i hvert fald dér, hvor jeg bor. Men det står altså ikke i forslaget. Det er nok derfor, man skriver det på en lidt anden måde.

Så er der det med opbevaring af æggene i ét år. Det er sat ind i loven, men det kunne lige så godt være halvandet eller to år, og uanset om det er ét år eller to år eller flere år, er der trods alt et etisk spørgsmål i det.

Nu er dette egentlig en lov, som jeg måske ikke synes vi skulle blande økonomi ind i, men jeg gør det alligevel på en eller anden måde. Når nu et ægtepar er i den ulykkelige situation, at de ikke ad naturlig vej kan få et barn, er der altså to muligheder for at få det barn. Den ene er at få foretaget en såkaldt kunstig befrugtning, en anden mulighed er at adoptere et barn. Det rejser for mig spørgsmålet, at for dem, der via et hospital får foretaget en kunstig befrugtning med et positivt resultat, er der ingen økonomiske omkostninger - sådan har jeg i hvert fald forstået det på Venstres ordfører, som jeg har stillet spørgsmålet - medens jeg derimod for folk, der i stedet ønsker at adoptere - en mulighed, som måske er bedre for dem - har hørt nævnt tal helt op til 50.000-75.000 kr.

Og dér synes jeg egentlig godt, jeg vil rejse spørgsmålet, om det ikke var rimeligt, hvis vi fortsat skal have - og det skal vi have - de to muligheder for at få et barn, at der så skulle ske en lidt mere økonomisk udjævning af de ting dér, for stadig væk synes jeg, at det er en utrolig stor udgift for folk, der adopterer.

Som andre ordførere også har sagt, har vi ikke lagt os fast. Vi glæder os over, at der er den megen tid til at få de her ting endevendt. Jeg vil

nu nok tro, at vores folketingsgruppe bliver enig om at stemme sammen, men det kan jeg ikke helt hundrede procent sige noget om. Men jeg kan i hvert fald sige én ting, og det er, at det er et lovforslag, vi vil følge helt ind til benet, helt til det vedtages. Og jeg håber da også, at man i et så specifikt spørgsmål kunne lade alle partiskel falde og sige, at her skal vi have lavet noget, der er godt lige præcis på det her område, således at der ikke - og det tror jeg heller ikke der vil - går nogen form for partipolitik i det.

Så vil jeg i øvrigt sige, at når det står i loven, at den skal tages op til revision om tre år - hvis nu ellers den overhovedet bliver vedtaget; det kan være, den kommer til at oversomme ligesom sidste års forslag, det ved vi ikke noget om - så vil jeg da godt lige sige til ministeren, at hvis der bliver lavet en lovgivning, som forhåbentlig bliver vedtaget af et bredt flertal her i Folketinget, og det skulle vise sig, når loven begynder at køre, at der er nogle paragraffer, der ikke fungerer, som vi havde troet på, så går jeg ud fra, at den revisionsbestemmelse ikke skal forstås anderledes, end at hvis der er bred enighed om det, så tager man problemet op og retter de ting til, også inden der er tale om revision af loven. Det går jeg ud fra kan lade sig gøre. Men vi vil se med spænding på, hvad der videre sker.

Afslutningsvis vil jeg godt lige spørge ministeren: Nu er det jo blevet så almindeligt herinde med høringer - det er nu ikke, fordi vi skal efterleve en bestemt høring, der er herinde i øjeblikket - men jeg vil spørge, om det måske var en idé med en høring under en eller anden form, kaldt det bare noget andet for min skyld.

I tidligere folketingsår har vi haft nogle eksperter inde og snakket lidt med dem; det var måske spørgsmålet, om ikke vi lige skulle vende denne vigtige sag én gang til og måske også udvide kredsen lidt, men vi kunne jo eventuelt tale om i ordførerkredsen sammen med ministeren, om vi på en eller anden måde kunne få lidt mere indføring i nogle af alle de her meget, meget vanskelige menneskelige ting.

Undskyld, hvis jeg overskred taletiden lidt.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Det er anden gang, at lovforslaget er fremme, hvad også de fleste ordførere har bemærket. Jeg synes, det har været en meget kreativ første behandling, men jeg mener også, at man i samme moment er hoppet op i de samme spor, man kørte i, da vi ophørte med at debattere sagen inden sommerferien.